

ítróttar-síðalitur ítróttar-síðalitur ítróttar-síðalitur

Jóannes 50 landsdystir – og so gevst hann

Vandi er fyri, at royndirnar í altjóða høpi kunnu fara fyri bakka, og enn hava leikararnir ikki megnað at fingið nyttu av góðu áskoðarafjøldini á Svanskard

I morgin smoyggir Jóannes Jakobsen seg fyrri 50. ferð í landsliðsham. Fyrsta ferðin var á Tvoroyri 2. juli 1981, tá Føroyar vunnu 3-0, og tá dysturin í morgin er av, hevur hann leikt 27 ferð í Føroyum og 23 ferð aðra staðin í Europa og í Grønlandi, har tveir dystir vóru í 1983.

Jóannes hevur verið við í 21 av teimum 22 dystunum, sum eru skrásettir hjá FIFA, sum eru altjóða limaskapin í 1988.

– Fyrsti dysturin varð leiktur í Íslandi. Tá var eg ikki við, og orsøkin sigur nakad um, hvussu víður-skiftini viðvíkjandi landsliðnum vóru fram til altjóða limaskapin. Leikdagurin tá ferðina varð ásettur og broyttur fleiri ferðir, og tá ferðin varð avstað, fall tað júst á somu tíð, sum vit í HB høvdu bjóðað Brøndby á vitjan. Tann vitjanin var avrádd langt framman undan, og tað var í fullari semju við FSF, at allir HB leikararnir sendu avboð.

Slikt hevði verið óhugsandi í dag, og tað sigur nakad um, at talan hevur verið um menning síðani vit fóru í altjóða fótbólt, bæði leikliga og eisini tá tað ræður um at skipa fyrri. Vit eru

framvegis allir áhugaleikarar, og teir, sum skipa fyrri, gera tað av áhuga og uttan samsýning, og sjálvandi verða mistøk gjørd, men tey eru vórðin væl færri, metir Jóannes.

Upp og niður

Hesar 50 dysturnar í hesi 12 árinu hevur gingið bæði upp og niður, tá tað ræður um spæl og úrslit. Glæsiligastu úrslitini vóru sjálvandi í EM kappingini.

– Vit høvdu ongantíð droymt um at standa andlit til andlit við stórar fót-

bóltstjóðir og leikarar, sum vit bara kendu frá sjónvarpi og bløðum. Úrslitini vóru framúr, og tað er ilt at siga, hvat var tann størsta lotan. Sigurin á Eysturriki og javnleikurin í Belfast standa sterkir, men eg haldi eisini, at tað var ógvuliga spennandi at dystast móti Danmark í fullsettari ítróttarpark, og so var tað ikki verri, at vit megnaðu at geva teimum nakad av mótstöðu.

Minnilig ferð til Íslands

Hvat er størsta vónbrotið

Her er Jóannes semingismaður í Jugoslavia-dystinum í Landskróna.

Mynd: Per Kjerbye

hesi árin?

– Eg minnst við bivan aftur á, tá vit fóru í Íslandi í 1985. Vit leiktu fyrst í Keflavík og taptu 9-0. Tað var ein ordiligur lusingur, sum vit í stóran mun kunnu takka okkum sjálvum fyrri. Fyrireikingarnar vóru vanaligar, og vit møttu upp við vanligum knoppasköm á síðum grasvølli í oysandi áarføri. Vit lógu fyrri tað mesta niðri og søu íslendingarnar skora. Tað var ræðuligt.

Men tibetur endaði ferðin væl. Eftir dystin kallaði

venjarin Peter Kordt – hann var venjari hjá KÍ – nakrar av okkum til fundar fyrri at leggja upp tað til annan dystin á ferðini, sum skuldi verða tveir dagar seinni í Akranesi. Vit tosaðu um broytingar í spelskipingini, venjarin skifti onkran mann út, og vit fingi røttu skógvarnar. Og so leiktu vit á stutt kliptum og turrum vølli.

Neyvan nakrantíð hevur talan verið um so stórt umskifti. Vit taptu 1-0, og sum ikki eina ferð fóru vit o-hepnir móti íslendingum. Men vit kendu tað alikavæl sum morálskan sigur. Ikki minst taktiskt, m.a. fingi vit íslendingarnar at detta ógvuliga ofta í rángstöðu-telluna.

Fer at gevast á landsliðnum

Jóannes Jakobsen verður 32 ár í august, og hann ætlar ikki at halda fram á landsliðnum, tá HM kappingin er liðug.

– Tað er ikki aldurni, sum avger hetta. Men tað er einki at ligga oman á, at hesi seinastu árin hava verið torfør, tí eg havi so ofta verið skaddur. Liðirnir eru ikki tað, teir hava verið, og so er einki annað at gera enn at taka avleiðingarnar.

Men er ikki vandi fyrri, at royndirnar, sum tá og aðrir hava fingið í altjóða dystum, fara fyrri bakka?

– Tað verður ofta tosað um, at vit skulu læra og um hvussu stóran týðning royndirnar hava. Hetta er ikki tómt tos. Tað at standa

yvir av heimstjórnum, sum hava stóra og brølandi áskoðarafjøld aftan fyrri seg, er ikki bara sum at siga tað. Tá ræður um at fóta sær og fylla nakad á vøllum. Tað eru vit avgjørt vórðin betur til.

Eg skilji væl spurningin hjá tær, tí nógvir í hópinum hava verið við leingi, og tilgongdin hevur ikki verið nóg stór. Eg havi sagt tað fyrr, og eg sigi tað aftur, at neyðugt er við tillaging á unglingalandsliði, men tíverri eru vit ikki komnir so langt.

Ov fáir ungir leikarar

Jóannes dylir ikki, at hann er eitt sindur vónsvikin av, at tað eru so fáir ungir leikarar, ið eru uppløgd landsliðsevni.

Eftir góðu altjóða úrslitini var væntandi, at ungir leikarar fóru at gera vart við seg, og at útlendsk feløg fóru at senda boð eftir teimum. Men eingin hevur runnið eftir tí gularótini, og tað skilji eg ikki. Vit mugu bara staðfesta, at tað eru ógvuliga fáir leikarar, sum eru væl fyrri í bóltkunneika og spelskili og sum samstundis eru kropsliga sterkir, skjóttir og idnir.

Skal landsliðnum verða liv laga, og um yvirgongdin til nýtt ættarlið ikki skal vera ov torfør, so er neyðugt, at hesir vísa seg. Evnini eru uttan iva til staðar, men tað er ikki nóg mikið. Tey skulu mennast, og í tí sambandinum er neyðugt, at

N

at Páll fer at standa royndin. Hann hevur sterkan vilja, og so er bara at nýta høvdið, lagað seg eftir leikháttinum og viðleikarunum og ikki smæðast, tá møguleikin byðst at vísa sínar dygdir, bæði tá tað ræður um at verja, og tá tað ræður um at fara skólandi fram í høgra borti.

Úrslitið hevur stóran týðning

Úrslitið millum samansetta liðið av tjekkum og slovakum og Rumenia mikukvøldið har í sær, at Wales hevur góðan mögu-

leika at koma til USA. Um tað skal eydnast er m.a. treytað av úrslitinum í morgin. Tí fer allur fót-bóltsheimurin við spenn- ingi at biða eftir, hvussu gongst, og tað verður tiskil ein rúgva av fólki, sum skoðar okkara lið í BBC og Eurosport.

Verður úrslitið gott, so verður áhugin uttanlanda upp aftur størri, tá Tjekkó-slovakia kemur á vitjan um knappar tveir vikur, og tá Rumenia kemur seinni í ár.

Hetta vita okkara leikarar, og vit rokna eisini við, at teir megna at leggja alla orku í,

sum tað ber til at finna.

Einki er heldur at ivast í, at áhugin fyrri komandi dystunum – og har við inntøkurnar hjá FSF – í stóran mun eru tengdar at úrslitinum í morgin. Vit ynskja leikarunum alt tað besta, og vit vóna, at áskoðararnir kenna sína ábyrgd.

-nn-

Málverji úr Wales deyður av krabba-meini

Hin 26 ára gamli Mel Rees – ið var málverji hjá Sheffield United í Premier League í fótbólta – er deyður, eftir at hann í eitt ár hevði barst við tað herviliga sjúkuna krabbamein.

Mel Rees, ið er walisari, andaðist í heiminum hjá vinkonu síni í Derby.

hj.

50 landsdystir og nógvir autografar. Mynd: Sparbur Skala